

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งการกีดขวางที่: CM1404001001

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองกอน เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำแม่กวง/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 14 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 1 ร้องลึก ตำบล สันนาเม็ง อำเภอ สันทราย จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา								
X(UTM)	508002	Y(UTM)	2084236	X(UTM)	508002	Y(UTM)	2084236					
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง						
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		1.8		3.5		1:1.5						
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		1.5		3.0		1:1.5						
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา												
- ทางน้ำเปิด		-		-		-						
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	-	เมตร				
						จำนวนตอม่อ	-	ช่อง				
- กรณีท้อลอด		ท้อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง		-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท้อ	-	ช่อง
		ท้อเหลี่ยม	กว้าง	-	เมตร	สูง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท้อ
- อื่นๆ		ฝ่ายมาตรฐาน มข. 2527 พังเสียหายมีความกว้างประมาณ 10.0 m.										
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		1.5		3.0		1:1.5						

วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร การตาดผิวของลำน้ำ ไม่ตาดผิว ลำเหมืองกอนไม่มีการตาดผิว ปกคลุมด้วยผิวดินและวัชพืช

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย ความถี่ที่เกิดความเสียหาย ทุกปี ระดับความเสี่ยง ปานกลาง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

> โดยธรรมชาติ ตลิ่งพังการกัดเซาะ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (พืชผิวน้ำ และหญ้าปกคลุมดินบริเวณตลิ่งจำนวนมาก รวมถึงเศษไม้และสิ่งปฏิกูลอื่นๆ)

> โดยมนุษย์ จาก อื่นๆ (ฝ่ายมาตรฐาน มข. 2527 เกิดความเสียหายขวางลำเหมือง ไม่ได้รับการรื้อถอน)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
ลำเหมืองกอน มีฝายเก่าพังเสียหายขวางลำน้ำ ไม่ได้รับการรื้อถอน ทำให้มีการสะสมสิ่งปฏิกูลต่างๆที่ไหลมาตามลำเหมือง พร้อมกับวัชพืชขึ้นเต็มตลิ่งทั้ง 2 ฟากของลำเหมือง ส่งผลให้ช่วงหน้าฝนน้ำมักจะไหลเอ่อเข้าท่วมพื้นที่บริเวณนั้น ซึ่งพื้นที่ใช้สอยส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัย	เนื่องจากตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $13.8 \text{ m}^3/\text{s}$ รื้อถอนฝายเก่าออก เพื่อไม่ให้เป็นการกีดขวางลำเหมือง ทำให้น้ำสามารถระบายออกจากพื้นที่ได้ดียิ่งขึ้น (ลำเหมืองกอนแยกมาจากแม่น้ำแม่กวง คิดปริมาณน้ำเท่ากับ 13.801 ลบ.ม./วินาที)

รูปภาพประกอบ

